

LO CRIT D'ASPARYA.

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n° 14

APARIAT DE CORREUS, N° 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número a través: 10 céntims —

III. Barcelonesa. S. Tau. 56.

Francisco de P. Oller.

NOSTRE RETRATO

A lo d' avuy cometém un verdader abús de confiansa. Pensava nostre Director que 'l retrato del Marqués de Villa-Huerta veuria la llum en lo present número, y en Valencia deu dirho aixís á tothom que li pregunta. Calculin, donchs, sa sorpresa, quant allá, en la ciutat del Cid, veigi sa propia imatge.

Molt s' ofendrà sa modestia; pró que 's consoli al pensar que ell mateix ne té la culpa. Si no hagués empleat y no empleés los millors anys de sa joventut lluytant ab activitat assombrosa en pró dels ideals carlistas,—y las obras degudas á sa fecunda ploma no fossin fruyt de son talent,—s' hauría estalviat la mortificació que li ocasioném publicant son retrato. Consta aixís, per descárrech nostre.

En lo próxim número veurán nostres lectors lo del Marqués de Villa-Huerta.

CERTAMEN

DE

LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

209.—J. C., Manresa. Que todas las personas de bons sentiments propaguin la causa carlista.

210.—D. N., Cabacés. Procurar que 'l govern dongui llibertat á cada partit polítich de governarse separadament conforme al programa que cada hu tingui exposat.

211.—M. C., Masquefa. Ferlos tornar á tots bons cristians, y éssent bons cristians serían bons carlins, y éssent tots bons carlins se haurían acabat los lliberals sens ferloshi cap mal.

212.—R. E., Badalona. Suprimir lo llibertinatje.

213.—J. M. A., Sabadell. Que á tots los hi agafés un fort mal de caixal fins que haguessin reconegut la suprema autoritat de Don Carlos.

214.—D. R., Os de Balaguer. Que fassin una confessió y comunió general com cal.

215.—P. S. Ferlos entendre que no falta qui 'ls explota.

216.—Ll. P., Balaguer. Férloshi pessigollas.

217.—D. B., Balaguer. Que ells no vulguin serho.

218.—T. M., Igualada. Amenassarlos ab una quarta guerra civil.

219.—P. P., Balaguer. Abolir los presupostos del Estat.

220.—J. M., Balaguer. Que 's fassin francesos.

221.—M. E., Balaguer. Que creguin al Papa y á Don Carlos de Borbón.

222.—P. V., Balaguer. Planteijant la Inquisició tal com la vol en Nosedal, y fent la primera proba ab ell mateix y á tots los que 'l segueixen.

223.—M. R., Balaguer. Prohibint la publicació de *El Siglo Futuro* y demás papers *integreros*.

224.—J. P., Balaguer. Férloshi caricias com las de Alpens.

225.—Ll. M., Balaguer. No deixarlos alimentar mes que de las caborias de 'n Nosedal

226.—I. S., Gallifa. Donar al senyor Bisbe de la Seo d' Urgell l' encárrech de formar un Ministeri á son gust.

227.—R. A., Barcelona. Ocupar Don Carlos lo T.... que per dret li correspon; formar un Ministeri d' homens sencers ab tota la extensió de la paraula, y crear un batalló de *Pepus* manats per en Vila de Viladrau, que visitessin á tots los que fossin sospitosos ó lliberals.

228.—E. B., Barcelona. Grabarlos en sa closca los tres punts de la seva secta.

229.—J. F., Barcelona. Despreciarlos.

230.—J. B. C., Reus. Encomenarlos á Deu, y practicar la política d' atracció.

231.—A. A. de R. Inculcar en sos petrificats cossos la verdadera fé de Jesucrist.

232.—C. A., Figueras. Donar á Don Carlos lo que es de Don Carlos, porque sols ell pot donar á Cristo lo que 's de Cristo.

233.—J. M. y A., Vilanova y Geltrú. Sufrir ab paciència y resignació lo nou estat de cosas, fins que Don Carlos digui: prou.

234.—A. S., Barcelona. Que Don Carlos puji al T....

235.—J. J. Prométels que quan Don Carlos sigui R..., los purrons raixarán molt.

236.—J. V. y Ll., Barcelona. Valernos de la bona premsa pera ferlos compéndrer que lo lliberalisme es una farsa.

237.—Ll. C. V. y Ll., Barcelona. Que 's realisi la verdadera unió dels católichs espanyols.

238.—F. V. y Ll., Barcelona. Predicar per tots los pobles los bens que reportaría á la nació espanyola lo govern de Don Carlos.

239.—J. C., Capellades. Deixals robar d' un cop lo que fá tants anys venen robant á grapats, y aixís desapareixent la causa desapareixerán los efectes.

240.—A. M. C., Capellades. Armar á 200.000 carlistas y ¡teteré! ¡teteré!....

241.—J. S. Capellades. Deixar que esquilmin més al país ab nous empréstitos, augment de contribucions y tractats de comers.

242.—P. V., Capellades. Que mudin de pensá.

243.—M. S. y R. Que tingui llibertat Don Carlos de Borbón pera poder viatjar uns quants días per Espanya, y tots los espanyols lo proclamarán R... sens tindre que valdrer de sufragi restringit ni universal, pus ell cautivará los cors de tots, convertint als lliberals en acérrims carlins.

244.—M. B. y G., Gracia. Que tots los carlins d' Espanya se inscriban en los coros dels seus respectius Círculs (y ahont no 'n tingan que 'n formin), que ensiejn bé 'l Manifest de Don Carlos, y en un día dat sortim tots, pro tots, á cantárloshi las vritats.

245.—M. C. M., Esparraguera. Com los lliberals son tot carn y unglas, donarlos lo que de justicia 'ls toca.

246.—M. J. y S., Esparraguera. Tornarlos amor per amor, y plom per acer.

247.—P. C. J., Esparraguera. Forjarlos á mall y enclusa per enmotllarlos á las ideas de bon carlí.

248.—F. C. J., Esparraguera. Posarlos á tots á la talla del carlí més baix.

249.—D. C. J., Esparraguera. Ferlos estar un parell d' horas cap per avall, pera que son cervell baixi dels peus y torni á ocupar lo lloch que li perteneix en lo cap.

250.—F. C. J., Esparraguera. Posar á vista de tot lo mon las malifetas de sa vida pública, porque causin asco á tothom y no puguin engatusar als ignorants.

251.—A. R., Igualada. Que Deu se 'ls emporti en cos y ànima.

252.—R. R. R., Tallàrloshi las *unglas*. Aixís sens einas per exercir son lliberalíssim ofici, se fondrán en menos temps que ho fá una bombolla de sabó.

253.—J. A., Cistella. Introduhint dintre son camp la discordia é indisciplina; nombrant director general de la secta á D. Ramón, lo germá major.

254.—C. V., Barcelona. Férloshi veure que la República que ells han fet no es altra cosa 'que un mercat de Calaf.

255.—J. P. y de A., Mataró. Propagar entre ells la Historia de San Cárlos de la Rápita, pera que veigin la sanch que han fet derramar.

256.—J. P., Barcelona. Aplicar un procediment que compleixi ab todas las condiciones contingudas en lo enunciad de la pregunta proposta.

257.—J. R., Barcelona. Que 's reventin d' alegría.

Ja estant acabadas las respostas del *Certámen*. En un dels próxims números publicarem lo fallo. ¿Qui será lo premiat? Prompte ho sabran, si continuan comprant LO CRIT DE ESPANYA.

VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

Las manifestacions carlistas per Catalunya entera, dedicadas al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo, s' han repetit y multiplicat tots los días. Ja no son las provincias de Barcelona y Girona que s' entusiasman pera rébrer y obsequiar al digne representant del senyor Duch de Madrid. La provincia de Tarragona y la de Lleyda, dignament representada per numerosas Comissions dels punts més importants, s' associán á aquestos actes, demostrant *coram ropulo*, y no per firmas y adhesions, l' importancia y virilitat del partit carlista, á qui cantavan lo *de profundis*, desde 'ls corcats de 'n Pí y Margall y Ruiz Zorrilla, als *integros* del germá gran de la confraría *siglofuturesca*. Però.... *los muertos que vos matáis, gozan de buena salud*.

Han ésset tantas y tant espontáneas las ovacions de que ha ésset objecte lo senyor de Aguilera, que, de volguerlas ressenyar y comentar una per una conforme vaig prometre al comensar aquesta correspondencia, fora qüestió d' omplir alguns números del CRIT D' ESPANYA, éssent ma tasca poch menos que interminable y de fer declarar en *huelga* forsa als impertérrits *Flordelís, Angel Romántich, Gay-Lussach* et *ejusdem farinae*. Aixís es que 'm contentaré, apremiat per las circunstancias y atenentme á las indicacions de qui *cria més*, perque té la paella pel mánech, en fer un resúmen de las últimas visitas del Marqués á las poblacions en que no m' he ocupat encare. Llástima gran que no pugue filosofar com desitjaría, ni parlar ab la extensió que 's mereixen fets tan trascendentals dels que m' atreveixo afirmar que no tenen precedents en los punts ahont se realisaren. Prenguen, donchs, la bona voluntat y aném per feyna.

OLOT.

Aquella comarca sempre ha estat terra de carlistas. Durant la guerra fou una de las primeras en donar fills á la causa carlista y en demostrar lo seu heroisme en molts fets, comparables solament ab los que mereixen estar escrits ab lletres d' or en las páginas de la historia patria. No cal dir que 'n temps de pau conti-

nuan fermes, defensant iguals principis. No sembla sinó que s' han apagat los volcans del Montracopa pera concentrarse en los cors d' aquells valents montanyesos. Lo millor elogi dels carlistas d' Olot es fer constar que allí no hi ha fet arrels cap traició. Los fills espurs que 'n la passada guerra volgueren deshonrar nostra bandera, tingueren que tancarse á l' *hostal de la corda*, y 'ls de avuy, los nocedalistas, estan allí representats per un subjecte que no está en us dels drets civils que la Constitució concedeix á tot ciudadá. ¡Qué extrany es, donchs, que 'ls carlistas rebesen y obsequiasen tan espléndidament al senyor Marqués de Cerralbo! De lo que dich se convencé aquest senyor quan al entrar en aquella hermosa població veié 'l *parque* atestat de carlistas, estanthi representada tota la comarca, desde 'l que calsa guants al que lluheix la clásica barretina catalana. Lo temps no va afavorir gens ni mica aquestas festas. Una nevada copiosa, que en altres circunstancias hauría sitiad los olotins, no impedí que s' apagués lo calor y entussiasme, ni que deixessen d' ésser concorreguts la vetllada y banquet en honor de Cerralbo. Doném nostra enhorabona als carlistas d' Olot que, gracias á Deu, están curats d' espants y asegurats d' incendis.

BANYOLAS.

No son precisament los Centres carlistas los que s' entusiasman per lo representant del R.... Las Asociacions exclusivament católicas segueixen l' exemple de las políticas. Y no 's creguen que per aixó falten al reglament que prohibeix ocuparse en política, sinó que entenen aquesta tal com l' explicava en los seus millors temps *La Revista Popular*, per medi d' aquell rótul que diu: «Nada, ni un pensamiento, para la política; todo, hasta el último aliento, para la Religión.» Además, ¿per qué no s' han de ficar en política doctrinal las Societats católicas, quan avuy la revolució s' escuda en ella pera atacar á la Iglesia.

En aquest sentit, donchs, la Joventut Católica de Banyolas rebé, encare que per poch moments, al senyor Marqués de Cerralbo. ¡Ja ho entenia en Nocedal quan visitava 'ls Centres católics, treballant *pro domo sua!*

Afortunadament, la Joventut Católica de Banyolas, com la inmensa majoría de las de Catalunya, sap ahont los hi apreta la sabata, y dit está que son todas leals á la causa católich-monárquica.

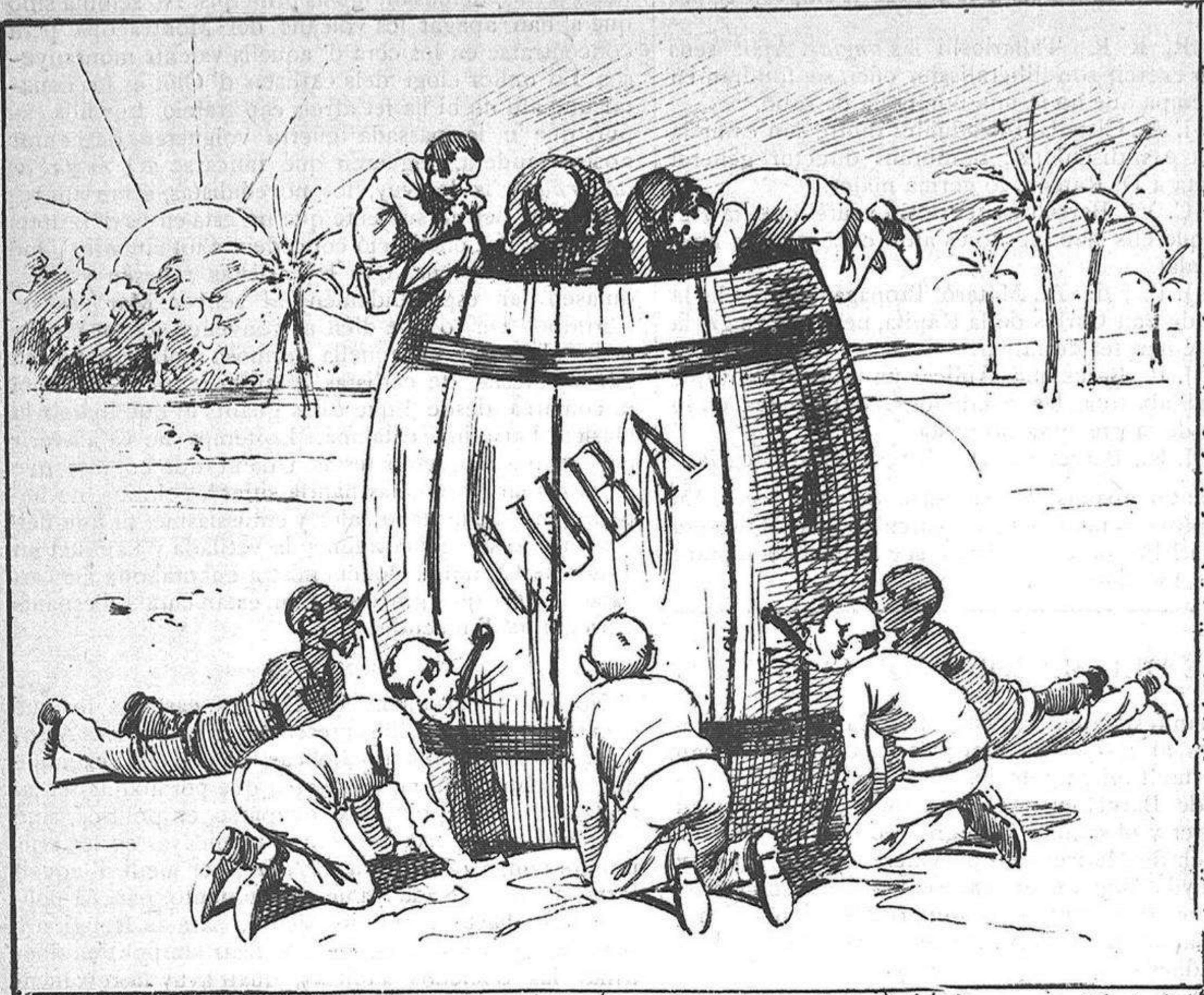
Los carlistas banyolins son enfutismats. Ab una hora ó poch més disposaren una recepció y banquet en obsequi al Marqués de Cerralbo, que fou una gran manifestació. ¡Ja 's coneix que allí ahont hi ha characters com los que están al frente de dita Associació, tot ha de marxar per forsa vent en popa!

EN MANRESA

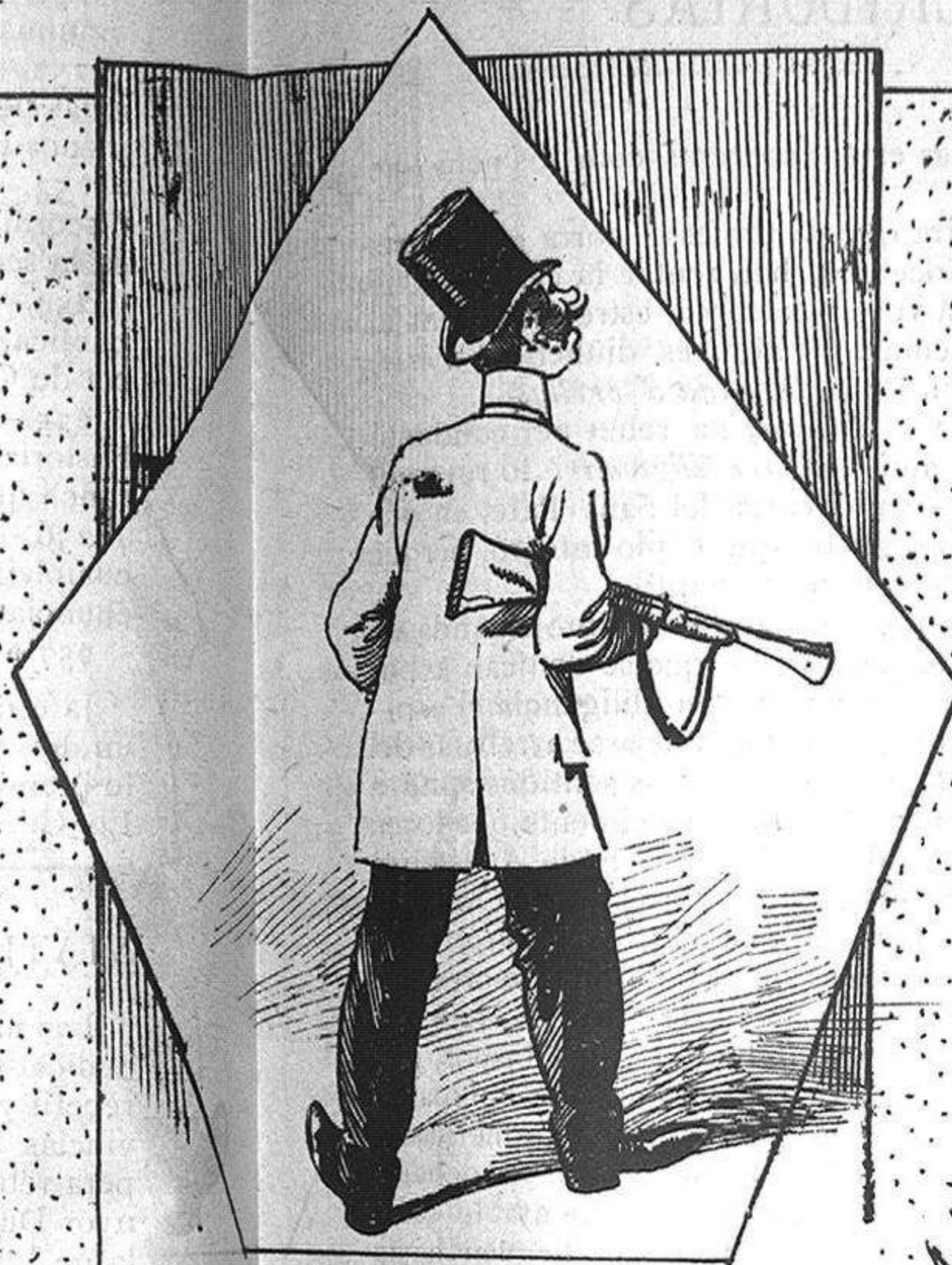
¡Aquí.... *fué Troya!* Si fos partidari dels colmos, diría que lo de Manresa ne fou un que feu posar los cabells de punta als lliberals y rebeldes, inclús lo senyor Herpes.

Perque, senyors, lo de Manresa fou verdaderament fenomenal.

Si recordo la rebuda, veig un poble compost de mils personas que, formant una grandiosa onada, empeny la estació del Nort; veig que 'l Marqués es aclamat com no ha estat may allí cap personatge de la situació, dels molts que han visitat la clásica ciutat de San Ignasi; veig una població en massa que 's tira al carrer, com

D' aquest cubell foradat ne raijan set ó vuit fonts á la série interminable de robos y filtracions.

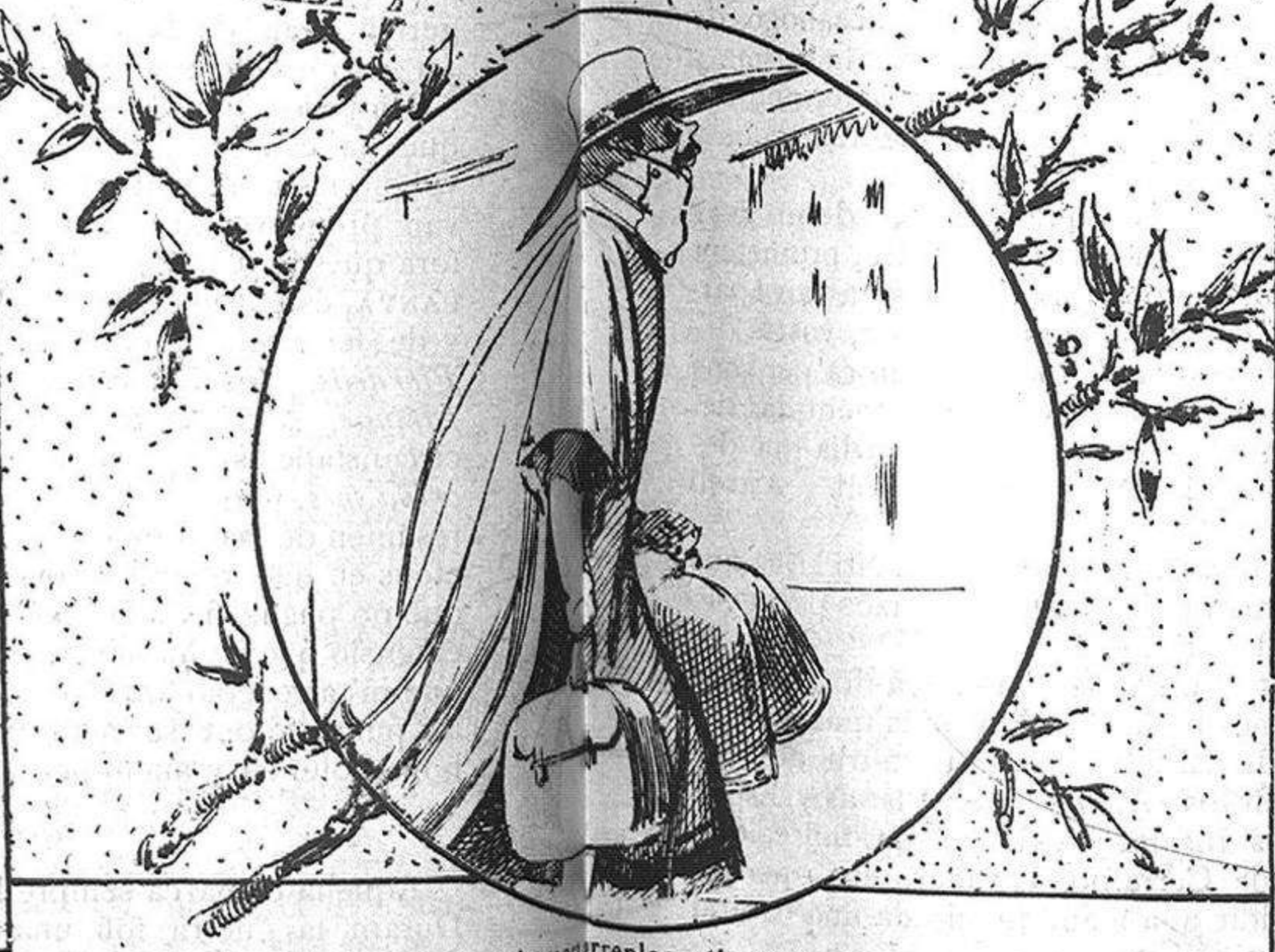
Ab trabuch ó carabina va aquest cap á la oficina.

L' honradés, no hi dónguin voltas s' ha donat allí de baixa, ja que s' arriba 'l extrém d' emportarsen fins la caixa.

Uniforme que durán sens dupte, per distracció, alguns empleats que hi han al ram d' administració.

Aquest arreplega 'ls trastos y ja ho rihen, fuig corrent; es l' únic remey que queda per la persona decent.

No hi ha cap més solució perque en últim resultat, ¿saben qui paga la festa? Lo pais, que es esplotat.

CRIDORIAS

vulgarment se diu, á presenciar la entrada triumpfal de un delegat de Don Carlos.

—¿Quí es, deya una dona, al pasar en mitj d' una multitud inmensa, lo senyor Marqués de Cerralbo?

—Lo representant del Rey, respongué un altre que plorava de satisfacció.

—¡Ayl ¡ay! No hi va pas tropa, contestá la primera. A tot lo qual respongué un tercer:

—Los carlistas encare no van d' uniforme. ¡Tingue paciencial!

En altre *corro* se deya lo següent:

—¡Miquell! ¿D' un surten tants carlistas? ¡Hi ha més de dotze mil personas al carrer! Vols dir que tots son partidaris de Carlos Chapa?

—A la *qüenta*. Perque mira l' actitud entussiasta de las massas; los aplausos, los vivas, y te 'n convencerás. ¡Qué llana, Geronil! ¿Qué més vols? Lo senyor Herpes havia repartit alguns ralets ab altres tants xiulets á la canalla; però fins aquesta s' ha *pronunciat* á favor dels carlistas.

Y aixís per l' istil discurría 'l públich.

Si recordo las vetlladas, veig l' espectacle que presentavan los salons del Círcul Carlista, adornat ab rics trofeus y ab las mellors galas, y ple de gom á gom per alguns centenars de carlistas; los salons del Círcul Católich, ahont se celebrá una festa tan lluhida com correguda.

Si recordo 'l banquet, sentho encare aquells *brindis* y vivas de 300 tradicionalistas que confessavan á Don Carlos éssent conseqüent ab las ideas que los inculcaren en lo célebre col·legi dels PP. Jesuitas.

De lo demás no 'n parlo, perque fora qüestió de no acabar may. A Manresa hi es tot molt ben compaginat. La llealtat, entussiasme y coratje, en lo Centre Carlista; l' enteresa y zel per la causa de la veritat, en lo Centre Católich; la fe y decisió, en las massas, en aquellas que treballan, resan y pagan; l' hospitalitat, en casa 'l caballer senyor Vidal; la virtut y bon exemple, en lo convent dels Caputxins; la protecció, en las familias acomodadas, y ¡qué més! com á nota amenisadora que dona no poca varietat é importancia al partit carlista de Manresa, una legió de doncellas que rivalisan en dos cosas: en bellesa y en ser carlistas.

¡Qué Deu los hi pague lo bon servey que fan! Ab aquestas y las altres *circunstancias*, un hom s' hi trobava magníficament á Manresa.

¡Cóm no, si allí era á casa nostral!

Los únichs que no han pogut pahir—á pesar de dejunar fa molt temps de lo que més los agrada—las festas de Manresa en honor de Cerralbo han estat los nocedalistas.

Se compren. Ells han inventat mil mentidas, cosa á que están acostumats, dihent que tot fou un *fiasco*. Però ¡llástimal! la bola es de tal *calibre*, que ningú se l' ha empassada.

Per altre part, estaban en lo seu dret. Perque si 'ls nocedalistas no tinguesen lo del *pataleo*, diguentme ¿quin dret tindrían?

La carta s' allarga y tinch que fer punt final, deixant per un altre lo parlar d' Igualada, Tortosa, Espluga, Montblanch, etc.

En aquestas poblacions las ovacions y festas de Manresa se repetiren y casi bé 's multiplicaren. Res, la ultima manifestació carlista resulta sempre la millor. En aquest pas, ¿ahont anirem á parar?

EQUIS.

Los nocedalistas están contents com los nens que estrenan sabatas.

Lo qual demostra que la professó corra per dintre. Los orgas d' en Nocedal s' han rentat la cara, han tirat las campanas á vol y celebran estrepitosament lo que ells, que ho veuhen tot al revés, diuhen un *triumfo* y l' opinió pública una *fregada d' orelas*.

Lo senyor Sardá y Salvany ha rebut per conducto de nostre estimat amich y *correligionari* lo reverent dominico P. Carbó, una carta del Sant Pare, en que diu á dit senyor lo següent, que copio íntegro, perque no 's digui que tergiversém lo sentit:

«Lo cual fácilmente se logrará» (la propaganda de la doctrina de la Iglesia) «si los que se dedican á publicaciones diarias fomentan con diligencia el espíritu de concordia y paz, para no dejarse arrebatados del espíritu de partido, que en diversos sentidos agita á los fieles de España; si religiosa y fielmente obedecen á lo que tiene mandado la Santa Sede Apostólica para extirpar estas disensiones y asegurar en los ánimos la concordia y unión que Cristo Nuestro Señor quiso hubiese entre todos los que habían de creer en Él. Finalmente, si en su modo de proceder enseñan y practican la obediencia debida á los Obispos, que siguiendo las tradiciones de sus augustos antepasados, permanecen del modo más íntimo adheridos á este baluarte de la verdad. Siendo estos los deberes de los periodistas, es ciertamente lamentable haya algunos que de ellos se desvían y que lleguen hasta á abusar de nuestras palabras y Letras, con las que mostramos á todos igual benevolencia, para atacar á quienes no piensen como ellos tocante á la cosa pública, atizando sensibles discordias. Que no hay ciertamente cosa más indigna, pues sólo atiende, bajo pretexto de defender la Religión, al desahogo de particulares rencillas, con gran daño de la misma y de la Caridad, que ahincadamente y de continuo estamos recomendando, á fin de que sientan todos y procuren lo mismo en el Señor.»

Després d' aquesta ordre, que á pesar de no anar dirigida á nosaltres, hem rebut y fet nostre, prometent acatarla y demanant perdó si d' ella nos havían apartat alguna vegada, després d' aquesta ordre, vostés dirán: «Are sí que lo *Diario de Cataluña* anirá per bons camins, deixant de calumniar y de dir mentidas del pròxim, á fi de lograr l' unió, pau y concordia que desitja lo Papa Lleó XIII. ¡Are sí que 'n Coll y Astrell farà bondat!»

Si aixó creyan vostés, s' han equivocat. No hi há que ferse ilusions. Lo mateix home, los mateixos pecats: lo preseguer no pot donar carbasas.

Desitjant obehir l' orga de Catalunya los desitjos del Papa, y pera més mofa y escarni dels mateixos, al peu de la expresada carta n' inserta un altre de Tarragona, escrita com los *recortes* d' en Planas y Espalter, desde ahont s' insulta y 's dirigeixen mil calumnias al Marqués de Cerralbo, Llauder, etc., perque acabavan de presidir una manifestació en una capital que passava per anticarlista.

Y conste que aquest repertori incult, l' únich que coneixen los redactors del *Diario de Cataluña*, 's repeiteix cada día, després de la carta del Papa.

Los que son rebeldes á una autoritat, també ho son á totes.

Qui fá un cove, fá un cistell.

—*—

Lo distingit escriptor y poeta, l' excel·lent crítich senyor Trullol y Plana, s' ha vist obligat á publicar un remítit contra 'l *Diario de Cataluña*, defensantse dels atachs injuriosos que li dirigí l' orga dels *íntegros*, que se consagra diariament al Sagrat Cor de Jesús, ab motiu d' un judici crítich que feu lo senyor Trullol en *El Noticiero Universal*.

Se lamenta nostre company de que un periódich que vol ser més católich que ningú, trunque 'ls párrafos y 'ls fassi dir lo que no diuen, y que menteixe de la manera més descarada.

També 's lamenta de que 's valgue de tals innobles armas qui té una historia tan negra.

Nostre company té rahó; però no deu extranyarse de semblants cosas. Tot lo més deu enriuresen ó portar als tribunals als autors.

Nosaltres nos lamentaríam de que un director d' un diari católich, íntegro per més senyas, s' hagués distingit éssent, com digué *La Imprenta*, «un valiente estudiante, que se encaramó en el coche fúnebre, logrando arrancar la cruz del mismo, con escándalo de los beatos que lo presenciaron». Nosaltres nos lamentaríam de que un redactor d' un diari íntegro hagués tractat de reformar instituts tan célebres com lo de la Companyia de Jesús, per exemple, porque no eran prou místichs.

D' aixó, ho confessem, nos en lamentaríam. De lo demés, deixiho córrer, senyor Trullol.

Que ni la mel s' ha fet per la boca del ase, ni las críticas de vosté per lo *Diario de Cataluña*.

—*—

Solemne, baix tots conceptes, fou la vetllada que celebrá 'l diumenge prop passat lo valent Círcol Tradicionalista de Palafrugell.

En la impossibilitat de donar idea aproximada de aquella festa en un periódich de l' índole d' aqueix setmanari, 'ns limitém á donarne noticia als lectors per satisfacció de tots los que en ella hi prengueren part.

¡Avant carlistas palafrugellenchs! Vostre Círcol es una gloria de la vila, una victoria gloriosa alcansada al enemich en sa propia casa.

—*—

¿Volen ferse un tip de riure? Donchs gástintse una pesseta ab lo llibret de gresca, *Llana y manxiulas*, escrit per lo *Dr. Lluquet*, ab l' intenció de no deixar ánima viventa sens ferla riurer.

Está dedicat als *llanuts*, y per lo tant tindrà molta aceptació. Los *llanuts* son molts, y casi tots correspondrán á la dedicatoria de nostre preuhat amich, lo *Dr. Lluquet*, ab grans pedidos de *Llana*.

Aquí també 'n servím.

—*—

Lo paper de fumar anomenat *Le Favori* es excel·lent baix tots conceptes, y té la ventatja d' anar encaixat ab elegants *carnets*. D' ell es únich depositari nostre amich y company d' armas D. Celestino Camp-

majó, duenyo del acreditat establiment instalat en lo número 12 del carrer del Conde del Asalto.

—*—

A punt d' entrar en máquina lo present número, quant han arribat hasta nosaltres los salvatjes rumors dels republicans de Valencia.

No sembla sinó que cegos de rabia per los triunfos del Marqués de Cerralbo, maquinaren ab molta anticipació lo brutal acte de que está essent teatre la Ciutat del Cid.

Aixís son ells.

També en la passada guerra 's proposaren moltes voltas destrossar ab las armas á nostre exércit y veient que no lograban altra cosa que abonar los camps ab sos cossos, desfogaban son *geni bélich* incendiant los sembrats en Viana, en Oyón, en Moreda, en Labraza y en Aras.

Per lo solt delictes de tributar lo partit carlista valenciá una mostra de simpatía als ilustres prohoms, han sigut trencats los vidres del Hotel en que allotjavan, y seguint las tradicions republicanas haurían també incendiat lo convent dels P. P. de la Companyia de Jesús y lo Círcul Tradicionalista, si en lo primer edifici no haguessin enarbolat lo pabelló inglés, y en lo segon los carlistas fer retrocedir á tiros.

¡Cobarts!

CORRESPONDENCIA

L. A., M. C. y D. de M.—Algo aprofitaré.

J. P.—Sols admetém pera LO CRIT treballs catalans.

A. M. D. y L. R. F.—Los dibuixos de vostés demostren *chich* però per ara no fan per casa. Més endevant, potser que sí.

E. P.—Barcelona.—Es bonich *acudit* lo de vosté, y 's publicarà.

J. V.—Lleyda.

Los versos que vosté ha escrit son un gran bunyol, ¿ho sent? Per ferlos tan malament se necesita molt... pit.

Rosaflor.—Gracia.—No fá per casa la seva poesia.

Mr. Rosquilla.—Lleyda.—Miraré de publicarlas.

Voltreganés.—Barcelona.—Lo pensament qu' inspira la seva composició, es molt indicat; pro es algo descuydada en la estructura y forma de la mateixa.

J. U.—Barcelona.

Un consell li donaré, si es que me 'l vol aceptá: si vol fer un bonich papé, cregui, escrigui en castellá.

Un llanut de Valls.—Se publicarà.

Pepe Hilo.—Lleyda.—Ho sento molt, pro lo seu no serveix.

Barcelona.—Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

VIGILANCIA PUBLICA

Pagantho la gent honrada
se la campan los bons mossos;
y 'ls municipals hont paran?
Son al carretó dels gossos.

SASTRERIA CATÓLICA

Trajos á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANGERS

Preus relativament baratos segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

DE

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.^a

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GÉNEROS DE PUNT

DE

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

LLANA Y MANXIULAS

Llibre de molta gresca, prosa y vers, dedicat als llanuts; ab manxiulas pel clatell dels esquilats, y una Cansó de la Llana, en solfa, que cantada deixa ab un pam de nás als sabelluts. La portada del llibre es llampanta, ab molta llana, caps de bé, estisoras, estrelles ab cúa... liberal, etc., etc.

PREU: 4 RALS

LA TABOLA

150 riallas, 3-rals.—Un llibre premiat, que abans valia 2 rals, UN RALET.—De venda en aquesta administració.

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatges de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCS

Oleografias, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—ARCHS, 7, BOTIGA